

Аллоҳ таолонинг раҳмати бошимиз узра ёғмоқда

11:07 / 26.08.2020 2009

Аллоҳ таоло Қуръони Каримда биз бандаларга шундай хитоб қилган:

﴿فَضِيدٌ طَلَعُ لَهَا بَاسِقَاتٍ وَالنَّخْلَ﴾ ﴿١٠﴾ ﴿الْحَصِيدِ وَحَبَّ جَنَّاتٍ بِهِ فَأَثْبَتْنَا بُدْرًا مَاءَ السَّمَاءِ مِنْ وَرَثَتِنَا﴾

«Ва осмондан баракали сувни тушириб, у билан боғ-роғларни ва дон ҳосилини ўстирдик. Ва зич тугунчали, шингиллари бор хурмоларни ҳам...» (Қоф сураси, 9-10 оятлар).

Ушбу ояти карималарда Аллоҳ таоло Ўзининг жонсиз нарсаларга жон киритишга қодирлигига жуда ҳам содда мисол келтирмоқда. Бу мисол ушбу ояти карималар нозил бўлган даврдаги содда ҳаёт кечираётган кишиларни ҳам, ҳозирда ўта мураккаб ҳаёт кечираётганларни ҳам бирдек

таъсирлантиради.

«Ва осмондан баракали сувни тушириб, у билан боғ-роғларни ва дон ҳосилини ўстирдик. Ва зич тугунчали, шингиллари бор хурмоларни ҳам».

Сув бўлмаса, боғ-роғларнинг дов-дарахтлари данак ёки кўчат ҳолида жонсиз бўлиб, ўсмай – ҳаёт кечирмай тураверадилар.

Қачонки Аллоҳ таоло осмондан баракали сувни туширса, уларга жон кириб, ҳаракатга тушадилар, ўсиб-униб, боғ-роғлар ҳосил қиладилар.

Донли экинлар ва зич мевали шингиллари бор хурмолар ҳақида ҳам худди шу маънони такрорлашимиз мумкин.

Аллоҳ таоло Ўзи ёғдирган ёмғирни «баракали» деб сифатламоқда. Ушбу барака ёмғири ўт-ўланларни, турли донларни ва боғ-роғларни тирилтирганидек, ўлган инсонларни, ўлик қалбларни ҳам тирилтириши мумкин эмасми?

Кейинги оятда Аллоҳ таоло Ўзи ёғдирган ёмғир ила мазкур нарсаларни ўстириб қўйишини баён қилади.

«Осмондан сув тушириб, боғ-роғларни, донларни ва зич мевали хурмоларни ўстирдик,

﴿الْمُزْمَجُ كَذَلِكَ مِمَّا بَلَدَهُ بِهِ. وَأَحْيَيْنَا لِلْعِبَادِ رِزْقًا﴾

«Бандаларга ризқ қилиб. Ва у (ёмғир) билан ўлган шаҳарни тирилтирдик. (Қабрдан) чиқиш ҳам шундай бўладир». (Қоф сураси, 11-оят).

Ушбу ояти каримада аввалги оятда зикр қилинган дон, боғ-роғ, хурмоларни Аллоҳ бандаларига ризқ қилиб бергани эслатилмоқда.

«Бандаларга ризқ қилиб», дейилганининг маъноси шу.

Айни чоғда, ўсимликлари қуриб, ўлик ҳолига келиб қолган шаҳарларни ва ерларнинг набототларини ёмғир ила ўстириб-тирилтиришини эслатмоқда.

«Ва у (ёмғир) билан ўлган шаҳарни тирилтирдик».

Ояти кариманинг охирида эса инсон вафот этиб, кўмилиб, чириб кетганидан кейин, худди шу тарзда қайта тирилиши осон экани

таъкидланмоқда.

«(Қабрдан) чиқиш ҳам шундай бўладир».

Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Икки нарса рад қилинмайди; Азон пайтида ҳамда ёмғир ёғиб турган пайтда қилинган дуо (рад қилинмайди), дедилар».**

Имом Ҳоким ва Тобароний раҳматуллоҳи алайҳлар ривоят қилишган.

Эй, мусулмон уммати ҳозир айна вақт, Аллоҳ таолонинг раҳмати бошимиз узра ёғмоқда. Дуога шошилалик...!

«Тафсири Ҳилол» китоби асосида тайёрланди